

eller dens Flertal havde foreslaaet, havde man i Kommissionen samlet under 6 forskellige Punkter, og jeg skal tillade mig at nævne dem.

Man nævner da i første Række Skærpelse af Reglerne med Hensyn til Valget og Sammensætningen af Kassernes Bestyrelse og Direktion. Jeg har paa det Omraade fulgt det, Kommissionen har foreslaaet, og hvori det nye navnlig er det, at der ikke i Fremtiden for nye Kassers Vedkommende skal kunne foregaa Selvsupplering med Hensyn til Bestyrelses- og Direktionsvalg, og at der for de nu oprettede Kassers Vedkommende skal være en særlig Adgang for Indenrigsministeren til at vælge et Medlem af Bestyrelserne, samt at disse ikke maa have mindre end 6 Medlemmer i øvrigt. Jeg har, som sagt, der foreslaaet det af Kommissionens Flertal indstillede.

Som Nr. 2 nævnes Indførelse af betryggende Regler vedrørende Kassernes Forretningssgang og Regnskabsførelse. Jeg har i saa Henseende i alt væsentligt holdt mig til Kommissionens eller Flertallets Indstilling. Jeg har dog foreslaaet enkelte Lempelser, vil jeg gerne have Lov at kalde dem, som særlig tager Sigte paa de mindre Sparekasser. Forholdet er jo det, at det fra Kommissionens Side var foreslaaet, at en Sparekasses Bogholder, Forretningsfører eller Kasserer ikke skal kunne være Medlem af en Kasses Bestyrelse. Jeg mener, at disse Bestemmelser i Hovedtrækkene er rigtige og bør fastholdes. Der findes imidlertid nu, navnlig i Landkommunerne, en hel Mængde smaa Sparekasser, der bestyres paa den Maade, at Formanden og et af Bestyrelsens Medlemmer møder den Dag i Ugen, da der er Sparekassedag, som man kalder det, og at den ene besørger Bogholderforretninger og den anden Kassererforretninger. Det er en billig Administration, og den er efter min Mening, naar det blot overholdes, at der er mindst to til Stede, en lige saa betryggende Ordning som den, hvor man har en særlig Kasserer og en særlig Bogholder. Jeg har anset det for rigtigt at foretage de Ændringer, der er nødvendige for, at det ogsaa i Fremtiden kan blive muligt for de smaa Sparekasser at fortsætte paa den efter min Mening fuldt ud betryggende og tilfredsstillende Maade, man hidtil har anvendt.

Derimod har jeg selvfølgelig fastholdt Forslaget fra Kommissionen om, at der altid skal være to Mænd, der kvitterer for modtagne Indskud, og altid kræves to Mænds Underskrift, for at man kan hæve

Beløb, som Sparekassen maatte have indestaaende i Banker eller andre Pengeinstitutter, ligesom jeg har ment at kunne tage Bestemmelserne om Indførelsen af præceptive Regler med Hensyn til Opsamling af en Reservefond, som de er foreslaaede af Kommissionen eller dens Flertal. Ogsaa de af Kommissionen foreslaaede Forskrifter for Valg af Revisorer og deres Virksomhed har jeg anset det for nødvendigt at optage uforandret, om end det maa siges, at det er noget af det, man maatte antage var saa selvfølgelig, at det ikke var nødvendigt at sætte det ind i Loven. Men det har desværre vist sig, at det var paa krævet at have en udtrykkelig Bestemmelse om, at Revisionen skal se, om Kassens Aktiver er til Stede, noget, som senest Sparekasseaffæren i Hjørring foruden adskillige andre tidligere Tilfælde har vist Nødvendigheden af.

Endvidere er medtaget de af Kommissionen foreslaaede skærpede Regler for Bestyrelsens og Revisorernes Ansvar med Hensyn til de af dem begaaede Forseelser og endelig ogsaa de af Kommissionen foreslaaede Bestemmelser, der gaar ud paa at forøge Sparekasseinspektionens Personale m. v. — Kommissionens Betænkning og dens Forslag vil være kendt for ærede Medlemmer, saa jeg skal ikke opholde mig yderligere ved de andre Bestemmelser, der er i Overensstemmelse med, hvad Kommissionen har foreslaaet. Jeg har kun nævnt enkelte af de Forandringer, jeg har anset det for ønskeligt at foretage, og tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og hurtige Behandling. Det vil sikkert erkendes, at der paa kræves Forandringer i den gældende Sparekasselov.

Dernæst skal jeg have den Ære at forelægge *Forslag til Lov vedrørende den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i Frederiksberg Kommune*. Der blev under 29. December 1857 givet en Lov om Frederiksberg Kommunes økonomiske Bestyrelse, en Lov, som tilmed hed midlertidig Lov, men som for en stor Del endnu gælder; Midlertidigheden er altsaa blevet noget lang. Efter denne Lovs Bestemmelser skal de Indtægter, Frederiksberg Kommune skal have, ogsaa til Dels lignede paa de faste Ejendomme, og Lovforslaget her gaar derfor, som ogsaa Tittelen siger, kun ud paa Forandringer af de Bestemmelser, der i den nævnte Lov indeholdes vedrørende Beskatningen af disse. De i 1857 vedtagne Regler gaar i Korthed ud paa, at den Del af Kommunens Ind-